

2002 ҳадис / «АЛИФ» ҳарфи / 1361-ҳадис

* لَا يَمْنَىنَ أَحَدُكُمُ الْمَوْتَ لِضُرٍّ تَزَلَّ بِهِ، فَإِنْ كَانَ لَا بُدَّ مُتَمَّيِّا، فَلْيَقُلْ: اللَّهُمَّ أَحْبِبِنِي مَا كَانَتِ الْحَيَاةُ
خَيْرًا لِي وَتَوَفَّنِي مَا كَانَتِ الْوَفَاءُ خَيْرًا لِي.

(رواه الجماعة)

Сизлардан бирортангиз заарар етгани сабабли ўлимни орзу қилмасин, агар орзу қилишдан бошқа чораси қолмаган бўлса: «Аллоҳумма ахийний ма канатил ҳаяту хойрон лий ва таваффаний ма канатил вафату хойрон лий» (Ё Аллоҳ, мен учун ҳаёт хайрли бўлса, мени тирик қолдир. Мен учун вафот хайрли бўлса, менинг жонимни ол), деб айтсин.

Жамоат ривояти.

Манба: hadis.islom.uz

